Druk nr 6/26

projekt uchwały
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
z dnia 28 września 2026 r.

UCHWAŁA NR ……/……./26
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO
z dnia ……..2026 r.

w sprawie **rozpatrzenia skargi**

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 720) w zw. z art. 223 § 1, art. 229 pkt 5 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rozpatrując skargę złożoną przez pana Alfonsa (…) na Członka Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego, uznaje się ją za bezzasadną.

§ 2. Powierza się Przewodniczącej Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego wykonanie obowiązku zawiadomienia podmiotu wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia oraz pouczenia o treści art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Józef Łyczak

UZASADNIENIE

1. Przedmiot regulacji:

Udzielenie odpowiedzi na skargę złożoną przez pana Alfonsa (…) na Członka Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

2. Omówienie podstawy prawnej:

Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie sprawy.

Stosownie do art. 30a ust. 1 ustawy o samorządzie województwa „Sejmik województwa rozpatruje: skargi na działania zarządu województwa i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji."

Zgodnie z art. 223 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego „organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swoich właściwości."

W myśl przepisu art. 229 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego „Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności (…) zarządu i marszałka województwa, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 − sejmik województwa."

W myśl art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego.

Zgodnie z przepisem art. 238 Kodeksu postępowania administracyjnego: „Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239."

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności − organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy − bez zawiadamiania skarżącego."

3. Konsultacje wymagane przepisami prawa (łącznie z przepisami wewnętrznymi):

Nie dotyczy.

4. Uzasadnienie merytoryczne:

W dniu 21 sierpnia 2026 r. wpłynęła do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego skarga pan Alfonsa (…) na Członka Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego przekazana zgodnie z właściwością przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W ww. piśmie Skarżący zarzuca Członkowi Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego, że w poprzednich kadencjach samorządu województwa mógł nie dopełnić obowiązku wynikającego z trwałego zarządu dz. 241 w Kolnie i nie odebrał mu posiadania tej nieruchomości, a w obecnej kadencji mógł przekroczyć swoje uprawnienia, gdyż marszałek nie ma właściwości do wód stojących.

W sprawie przeprowadzono postępowanie wyjaśniające i ustalono co następuje.

Pan Alfons (…) był dzierżawcą jeziora Kolno położonego na działce nr 241 w Kolnie, gmina Chełmno na podstawie umowy zawartej w dniu 14 października 1996 r. z Agencją Nieruchomości Rolnych. Dzierżawa jeziora zakończyła się 31 sierpnia 2016 r. W roku 2025 Skarżący wystąpił do Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z wnioskiem, który dotyczył zezwolenia na połowy tarlaków szczupaka w okresie ochronnym z wyżej wymienionego jeziora. Wniosek zawierał liczne braki m.in: brak opłaty skarbowej w wysokości 82 zł; brak dokumentów potwierdzających, że jest osobą uprawnioną do rybactwa na wskazanej we wniosku wodzie, brak podanego okresu planowanych odłowów; brak podanej ilości planowanych do pozyskania tarlaków oraz sposobu ich zagospodarowania po pobraniu materiału płciowego. W związku z powyższym wystosowano wezwanie do uzupełnienia wniosku. W wezwaniu zawarto informację, iż w przypadku nieuzupełnienia braków w terminie 14 dni wniosek zostanie pozostawiony bez rozpatrzenia.

W przesłanym uzupełnieniu wniosku Skarżący nie przedstawił żadnego dokumentu, który by potwierdzał, że jest uprawnionym do rybactwa na jeziorze Kolno, nie przedstawił też potwierdzenia opłaty skarbowej. W toku prowadzonego postępowania administracyjnego ustalono, że nieruchomość ta ujawniona jest w księdze wieczystej nr TO1C/000141102/0 jako Ws (woda stojąca), której właścicielem jest Skarb Państwa, a prawa właścicielskie wykonuje Starosta Chełmiński.

Po negatywnej weryfikacji uzupełnienia, wystosowano pismo informujące o pozostawieniu podania bez rozpoznania oraz o procedurze odzyskania opłaty skarbowej w przypadku jej uiszczenia. Wnioskodawca odwołał się od powyższego pisma. Całość dokumentów sprawy przekazano do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu postanowieniem z dnia 8 lipca 2025 r. sygn. akt SKO-65-4/25 stwierdziło niedopuszczalność odwołania. Pan Alfons (…) zaskarżył to postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2025 r. sygn. akt II SA/Bd 692/25 oddalił skargę. Sprawa z roku 2025 została zakończona.

W roku 2026 pan Alfons (…) ponownie wystąpił z nowym wnioskiem o odłów tarlaków szczupaka z jeziora Kolno. Wniosek, tak jak w poprzednim roku, zawierał liczne braki. Wystosowano wezwanie do uzupełnienia wniosku. W uzupełnieniu wniosku skarżący przesłał opłatę skarbową z roku 2025 r., która dotyczyła poprzedniego wniosku. Tutejszy Organ nie mógł przenieść tej opłaty na nowy wniosek, gdyż opłata ta była przynależna do złożonego wniosku w roku 2025, a nie do nowego wniosku. Po negatywnej weryfikacji uzupełnienia, pozostawiono podanie bez rozpatrzenia.

Dalsza korespondencja prowadzona w br. przez Pana Alfonsa (…) sugerowała, że może korzystać z tej nieruchomości, będąc osobą do tego nieuprawnioną. W kolejnym piśmie został on poinformowany, że zgodnie z art. 27c ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym poławianie ryb rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi przez osoby niebędące uprawnionymi do rybactwa albo niebędące poławiającymi na rzecz uprawnionego do rybactwa, jest przestępstwem. W ślad za tym tutejszy Organ skierował stosowne pisma do Starostwa Powiatowego w Chełmnie, Państwowej Straży Rybackiej Województwa Kujawsko-Pomorskiego i Komendy Powiatowej Policji w Chełmnie.

W dniu 18 czerwca br. funkcjonariusze Państwowej Straży Rybackiej Województwa Kujawsko-Pomorskiego dokonali ujęcia pana Alfonsa (…), który na jeziorze Kolno poławiał ryby rybackimi narzędziami nie będąc do tego uprawnionym. Obecnie Prokuratura Rejonowa w Chełmnie prowadzi postępowanie przeciwko Skarżącemu o czyn z art. 27c ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym.

W dniu 27 lipca br. pan Alfons (…) wniósł ponaglenie na swój wniosek z roku 2025 na podstawie art. 37 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w uzasadnieniu podnosząc, że do dnia dzisiejszego nie ma załatwionej sprawy. Z treści ponaglenia można było wywnioskować, że

pośrednio wnoszący odniósł się również do wniosku z br. Biorąc powyższe pod uwagę przekazano komplet dokumentów dwu oddzielnych spraw do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu postanowieniem znak: SKO-65-7/26 z dnia 11 sierpnia br. zobowiązało Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego do załatwienia sprawy w terminie 14 dni od dnia zwrotu akt administracyjnych. Ze względu, iż postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje na nie żaden środek odwoławczy, wydano decyzję niezezwalającą na połowy. Należy jednak zauważyć, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu nie rozpatrzyło ponaglenia na wniosek, który był jego głównym przedmiotem (wniosek z 2025 r.), lecz na wniosek z 2026 r. Z niewiadomych przyczyn w postanowieniu zakwalifikowano opłatę skarbową, która była uiszczona do wniosku z 2025 r. do nowego wniosku złożonego w 2026 r.

Do Samorządowego Kolegium Odwoławczego skierowano pismo wskazujące argumenty, które przemawiały za pozostawieniem sprawy bez rozpoznania przez tutejszy Urząd. Spraw tych nie można łączyć, ponieważ były to odrębne wnioski. Decyzje na połowy tarlaków są wydawane na jeden sezon rozrodczy danego gatunku ryb, jedynymi wyjątkami są decyzje na połowy badawcze, które to wydaje się na okres trwania badań.

Wydawanie decyzji na połowy ryb w okresach ochronnych jest wyłączną kompetencją marszałków województw, art. 17 ust. 1 ustawy o rybactwie śródlądowym. Wniosek nie mógł być zatem przekazany do Starosty Chełmińskiego, tylko podlegał procedowaniu przez tutejszy Urząd. Na wszystkie przesłane przez skarżącego wnioski i pisma zostały udzielone odpowiedzi pisemne, które były przesłane za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty przywołane w skardze Pana Alfonsa (…) nie znajdują potwierdzenia w aktach prowadzonych spraw.

Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego, mając na uwadze przedstawione powyżej argumenty, postanawia uznać skargę za bezzasadną.

Powierza się Przewodniczącej Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego wykonanie obowiązku zawiadomienia podmiotu wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia oraz pouczenia o treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego.